

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Prologus in vitam Reuerendi D. Florentij, deuoti presbyteri, & vicarij
Ecclesiæ Dauentriensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

De proprijsque bonis, tenuit regimen rationis.
Sic fuit exemplo, lux in Christi bene templo.
Gerardus Magnus, quem verus diligit agnus,
Sanctorum sortem tenet, cuincens modò mortem.

V I T A

D. F L O R E N T I I.

*Prologus in vitam Reuerendi D. Florentij, deuoti presbyteri, & vi-
carij Ecclesiae Dauentriensis.*

1. **D**ignum iam arbitror, ex ordine præmisso, aliqua etiam scribere de vita & moribus Reuerendi Patris, ac piæ memoriae, Domini Florentij, Dauentriensis ecclesiæ presbyteri, quondam M. Gerardi discipuli, de quo superius narratione pergei. Et rectus iam ordo loquendi procedit, ut qui bona arboris vbertatem in Gerardo ostendi, qui fuit nostra deuotionis fundator, iam in pio Florentio eius discipulo, aperiâ speciosi floris dulcedinem, qui ciudem deuotionis imitator extitit, & feruentissimus propagator. Cuius humiles & tractabiles mores, profecto sunt animæ languentis flores medicinales, & sanctæ eius virtutes, nouellos instruunt & prouectos.

2. O bsecro autem te frater bone, ne simplicitas in eloquij mei ad iniuriam illustris sacerdotis retorques, qui erat humili-tatis & simplicitatis amator, sed bonâ auditâ, pio consideratio-nis oculo inspicias & perlegas. Esto sicut apis prudentissima, su-gendo mel dulce de floribus pulchris prato in virenti, atque ad ædificationem status & ordinis tui, dilecti patris nostri Florentij virtutum germina & exempla, tanquam flores rosarum & lilia redolentia, in hortulo pectoris tui diligenter insere & recondes, ut in bono semper proficias, & in amore Christi amplius inardecas. Ipse enim fuit insigne virtutis speculum, & cunctis Deo ser-vire cupientibus ad cælestè regnum iuuamen. De quo tanto fidé-tius valeo loqui, quanto apertius cum agnoui, & sepius ipsi adscripsi & ministravi.

Nouitias.

3. **O**pus, quod rogatu meo & aliorum instanter incepisti, ad honorem Dei perfice. Erit enim delectabile posteris audi-re, quam clara luminaria in finibus nostris emicuerunt. Quorum meritis tu quoque particeps esse poteris, si ea quæ gratis accepisti cæteris in charitate studeatis impertiiri.

Senior.

Senior.

4. **L**Aboriosum est opus, quod aggredior, & quod scientiam meam ac vires imbecilles excedit. Nam potius eligerem ab alijs dictata in silentio legere, quam ructicitate mea claritate illustrium virorum barbarizando obscurare. Verum tu, qui non apices literarum, sed virtutes morum queris in literis, propter inopiam dictaminis non debes aspernari margaritas in vilibus conchis. Fateor namque imperitiam meam, non posse sufficere ad tanti patris vitam describendam, sed in templo Dei offero pilos caprarum, ad operiendum tectum tabernaculi, qui lapides preciosos non habeo, ad ornandam chlamydem sacerdotis. Denique durum & ingratum mihi indigno videtur, si tam dilecti patris virtutes reticerem: qui mihi & multis alijs benefecit in vita, & primò traxit ad Dei letitium, ac tandem direxit ad monasterij portum. Vnde pro gratiarum actione & dulci recordatione eius, libens ipsi rependo munericis vicem, hoc opusculum confi- ciendo post eius deceplum.

5. Si igitur pro aliquanta excusatione operis presumpti in- gens affectus patris reverendi, cuius memoriam inter deuotos opto semper & ubique florere. Dominus autem Iesus, qui duo minuta pauperis viduae non spreuit, mihi exiguo in futuro re- compenser, quod pia intentione in eius gazophylacium mittio manum, doctoribus me altiora reseruas. Nam & propriam exi- guitatem sciens, correctioni me subdo maiorum. Iuuet me ob- secto deuota mens orando, & si quid ædificationis hauserit hæc scripta legendo, laudet Deum de yniuersis donis suis, & sit gra- ta etiam in paruis.

CAPITĀ VITÆ FLORENTII.

De humilitate Christi, quam D. Florentius studuit imitari.	Cap. I.
De interpretatione nominis Florentij, & laude triplici.	II.
De interpretatione nominis patris eius Radewins.	III.
De hatriis eius, & prospectu in studio Pragensi.	IV.
De honestate morum eius inter seculares.	V.
De conversione eius per predicationem magistri Gerardii.	VI.
Qualiter seculari vita despecta, magistro Gerardo adhaesit.	VII.
Qualiter ipse iam plene conversus, complures alios conuerit.	VIII.
De presuris & iniurijs ipsi illatis.	IX.
De promotione eius ad sacerdotium, & descensu humilitatis eius.	X.
De raritate exitus eius, & cum quanta disciplina habebat in choro.	XI.
Nnn	D.